

36. møde.

Fredag den 1. december kl. 10.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om sundhedsplejerskeordninger har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Fuglsang-Damgaard har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Kan ministeren sige noget om, hvilke nye uddannelsesområder HF-eksamen vil åbne adgang til?“

Medlem af folketinget Fuglsang-Damgaard har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Er det hensigten at nedlægge de til seminarier knyttede HF-kursus, selv om et seminarium med HF-kursus ønsker at beholde dette?“

Medlem af folketinget Fuglsang-Damgaard har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Deler ministeren den opfattelse, at seminarierne — ligesom f. eks. i Sverige — bør udbygges til storseminarier i tilslutning til et universitet, eventuelt Danmarks lærerhøjskole, og ville det i så fald ikke være rimeligt, at der snart nedsættes et sagkyndigt udvalg, der fik til opgave at kulegrave alle herhenhørende problemer?“

Medlem af folketinget Poul Møller har meddelt mig, at han ønsker til statsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren foranledige, at der gives tjenestemænd ret til uden risiko for afskedigelse at meddele et folketingsudvalg, hvordan de sagligt vurderer et lovgivningsanliggende?“

Disse spørgsmål vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om lovfæstede mindste opsigelsesvarsler for arbejdere [af Niels Westerby og Inger-Lise Bech Hansen].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XII) findes i tillæg A. sp. 1419, fremsættelsen i tidenden sp. 1039).

Sagen sættes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Det forslag til folketingsbeslutning, som medlemmer af liberalt centrum har fremsat, går ud på, at folketinget skal opfordre mig til at fremsætte forslag til lov om opsigelsesregler for arbejdere, således at der sikres alle arbejdere, som uden afbrydelse har været beskæftiget i samme virksomhed i 1 år, et opsigelsesvarsel på 14 dage, forlænget med 7 dage for hvert yderligere år, den pågældende har været beskæftiget i virksomheden, dog ikke over 35 dage.

I bemærkningerne til forslaget henvises der til, at funktionær- og medhjælperloven sikrer mange lønmodtagere, der har været ansat en vis tid, et rimeligt varsel i tilfælde af opsigelse, medens lovgivningen ikke indeholder tilsvarende regler for arbejdere. Det nævnes, at de kollektive overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter dog sikrer en væsentlig del af arbejderne et vist opsigelsesvarsel under forudsætning af en vis ansættelsestid. Forslagsstillerne finder imidlertid, at et sådant socialt gode, som et mindste opsigelsesvarsel er, ikke bør være begrænset til medlemmer af de organisationer, der har haft styrke nok til at sikre deres medlemmer rimelig tryghed i ansættelsen.

Jeg vil gerne straks understrege, at også jeg anser det for et betydningsfuldt socialt gode, at man har den tryghed i ansættelsen, som ligger i rimelige opsigelsesregler. Samtidig vil jeg imidlertid gerne understrege, at spørgsmål, der vedrører ansættelsesvilkårene på arbejdsmarkedet, bedst finder deres løsning ved forhandling mellem arbejdsmarkedets parter, fordi vilkårene er så forskellige.

Forholdet er i øvrigt det, at spørgsmålet om opsigelsesvarsler for arbejdere igennem årene har været stærkt fremme i forhand-